628/01

Den 27. september 2001 blev i sag nr. 54.987:

xxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det må lægges til grund, at klageren var fører af bilen, og at klageren på skadetidspunktet var selvforskyldt beruset.

Klagerens bil blev beskadiget søndag den 5/5 2001 kl. 14.18, og af den i den anledning optagne politirapport fremgår bl.a., idet bemærkes, at klageren i rapporten er benævnt "part 1"/"lægen": "Umiddelbart efter anmeldelsen her til stationen, blev pa S.S.J. og undertegnede anmodet om at køre til uheldsstedet. Det blev oplyst, at der var rekv. ambulance til stedet, idet anmelderen mente, at føreren sad fastklemt. Under kørsel mod stedet, blev vi via vognradioen orienteret om, at ambulancen var tilbagekaldt, idet føreren af køretøjet var f l y g t e t fra stedet. Ved vores ankomst til stedet kl. ca. 1430 traf vi vidnerne, A. og W., samt flere ikke navngivne personer, der havde indfundet sig efter uheldet. Part 1s personbil ... af mrk. Volvo, holdt på kørebanen ud for 42, (part 1s bopæl) med front mod øst og ca. 1 m fra den sydlige kantsten/rabat, hvor den var bragt til standsning efter uheldet. Køretøjet havde følgende synlige skader: Højre forskærm og front trykket kraftigt ind og højre forhjulsdæk var sprunget. Ved en nærmere undersø-

gelse af køretøjet, kunne vi konstatere, at begge airbags var udløst. Der blev ikke fundet blodstænk eller andet, der kunne indicere, at føreren var tilskadekommen. Tændingsnøglen lå på højre forsæde. Der var ikke tegn på, at køretøjet havde været brugsstjålet, idet der ikke blev fundet opbrydningsmærker og tændingslåsen. var intakt. Der blev ikke fundet flasker eller andet af interesse for sagen. Vidnet, I.A., oplyste på forespørgsel, at hun kom gående ud af sin indkørsel, på vej mod postkassen, da hun pludselig hørte et brag og efterfølgende en tyverialarm. Hun gik straks ud på fortovet og observerede mod vest, hvor hun bemærkede, at en mandsperson var på vej ud af den mørke Volvo og efterfølgende løb ind på grundstykket (ved lægen) og forsvandt. Hendes første tanke var, at det var lægen der løb fra sin bil, idet han formentlig ville ind og ringe efter hjælp, idet det røg op fra bilens front. Hun gik straks hen til køretøjet, hvor hun kunne konstatere, at der ikke var andre evt. tilskadekomne personer i eller ved køretøjet. Efterfølgende kom flere personer til stedet. Direkte forespurgt oplyste I.A., at pgl. mandsperson, der løb fra køretøjet, var slank, mørkhåret og iført mørkt tøj. Hun kunne ikke med 100 % sikkerhed sige, at pgl. var identisk med part 1 (lægen), men at køretøjet tilhørte ham og grundstykket som han forsvandt i – også tilhørte ham, Det blev endvidere oplyst på stedet, at en ikke navngiven beboer på vejen, havde konstateret, at lægens hus var aflåst, men at lægen gik rundt inde i stuen, hvilket han havde bemærket gennem et vindue på havesiden. Han havde endvidere forsøgt at komme i kontakt med lægen, men med negativt resultat. Anm./vidnet, W., oplyste yderligere, at de havde kontaktet part 1s (lægens) kompagnon, læge J.H., der ville indfinde sig hurtigst muligt, for evt. at komme i tale med part 1. Undertegnede forsøgte efterfølgende at komme i kontakt med part 1, ved at 'banke1 på hoveddør og vinduer, men med negativt resultat. Kl. 1440 indfandt læge, Jens Hage, sig på stedet. Han oplyste kort, at part 1 p.t. havde 'det svært' psykisk på grund af en samlever og han ville straks forsøge at komme i kontakt med part 1 og få ham til at åbne døren. Kort efter konstaterede vi, at part 1 opholdt sig i sin seng i soveværelset, men at han ikke reagerede på banken og kald. Vi bemærkede yderligere, at part 1s lægetaske stod fuldt åben i entréen og sammenholdt med læge, J.H.'s, oplysninger, resolverede jeg, at vi straks måtte skaffe os adgang til boligen. Vagthavende orienteret og anmodet om at rekv. ambulance til stedet, hvorefter jeg skaffede mig adgang til stuen, ved at åbne en dobbelt havedør - ved brug af en på stedet værende spade. Dobbeltdøren lettere beskadiget. Notits udfærdiget. Inde i stuen havde jeg uhindret adgang til soveværelset, hvor jeg fandt part 1, liggende i sin dobbeltseng.

Part 1 reagerede ikke på tiltale og først da læge, J.H. og pa. S.S.J. var til stede – reagerede part 1. Han rejste sig halvt op i sengen og 'gav udseende af' at han havde sovet i en længere periode, ligesom han var meget uforstående over vores tilstedeværelse. Part 1 bar tydelige præg af at være kraftig påvirket, idet han lugtede af spiritus og havde røde øjne. Gjort bekendt med sagen i fornødent omfang n æ g t e d e part 1, at han havde været ude at køre i sin bil, men oplyste, at han var kommet hjem i en taxa i morges – på et eller andet tidspunkt. Efterfølgende stod han 'usikkert' ud af sin seng og bad os alle forsvinde ud af huset og såfremt vi ikke ville efterkomme dette, ønskede han at blive anholdt og lagt i håndjern. Part 1 blev kl. 1500 e r k I æ r e t for anholdt. Sigtelse og tidspunkt blev ham betydet. Vagthavende orienteret og anmodet om at tilbagekalde den rekv. ambulance, idet læge, J.H., ikke mente, at behovet var til stede. Det skal bemærkes, at yderligere samtale med part 1 (anholdte) var umulig, idet han beskyldte os for, at have forøvet indbrud i hans hus – uden grund. Han nægtede, at tale om bil, færdselsuheld m.v., hvorfor han blev beordret til at klæde sig på med henblik på indtransport til P.G. Odense, for, lægelig undersøgelse/blodudtagelse. Under vores tilstedeværelse i boligen bemærkede vi på gulvet i soveværelset, at der stod en sort snøresko, med kraftig sål. Sålen var fugtig og der sås tydelig rester af grønt græs. Den anden sko blev ikke udfundet/set. På dobbeltsengen lå en sort skindjakke henkastet, ligesom der lå en masse beklædning. Direkte forespurgt, under iagttagelse af rpls. § 752, stk. 1, udtalte anholdte, at han ikke havde indtaget nogen form for spiritus eller medikamenter på sin bopæl siden i aftes og vi bare kunne kikke efter tomme flasker eller andet, men at vi skulle holde fingrene fra hans ting. Det skal bemærkes, at der stod en uåbnet hvidvinsflaske på soveværelsesgulvet, ligesom der i et tilstødende badeværelse stod 3 glas – 2 ølglas og 1 cocktailsglas, hvor der fandtes en rest at ubestemmelig væske i bunden. De 3 glas var alle helt tørre fra væsken og op efter, ligesom håndvasken var tør. Der blev ikke bemærket andre ting af interesse for sagen."

Til afhøringsrapporten, optaget den 30/6 2000, har klageren forklaret, at han omkring midnatstid den 4/5 2000 havde været i byen, hvor han havde mødt sin veninde. Der havde været noget skænderi, og efter at have fortsat i byen, tog han ved 04.00 tiden en taxa hjem til sin bopæl. Af rapporten fremgår videre: "Han kan ikke huske, hvad han har drukket under turen her, men det var nødvendigt at benytte taxa. Ved hjemkomsten prøvede han at ringe til D. [veninden], men uden kontakt. Han gik derpå i seng på sin

bopæl og stod op ved ca. 1330 tiden, hvor han tænkte på at køre ind til D. Han kan dog ikke huske klart, om han rent faktisk havde ført sin bil derefter, men det måtte vel være ham, da der ikke kan være andre, der kan have ført køretøjet. Han bor alene på adressen. Han kan huske, at han på et tidspunkt stod i sin hoveddør, hvor han forinden havde hørt et brag, ligesom det 'ringede for hans ører'. Han følte sig omtumlet, træt og uoplagt, hvorfor han derpå tog en uåbnet flaske Cognac, 3/8, mærket Martell V S, 40%, hvoraf han drak et par slurke af flasken og derpå 1 eller flere glas af samme i stuen samt indtog en enkelt pille, Alupam, samt drak lidt hvidvin til. Han gik derpå i seng og faldt i søvn, hvor han ikke har bemærket noget, før politiet kom ind i huset fra havedøren. Han kan ikke have hørt, at politiet skulle have ringet på dørklokken ved hoveddøren, da denne p.t. er uvirksom. Den benyttede cognacflaske forevist, hvor der var 3 – 4 genstande tilbage. Den henstod i øvrigt i et skab øverst i køkkenet. Sigtede blev foreholdt, at en sort skindjakke samt øvrige beklædningsgenstande blev fundet henslængt på dobbeltsengen, hvor han blev fundet liggende. Dette mente han godt kunne være forekommet. Endvidere den ene sorte sko med fugtig sål og grønt græs aflejret på samme. Han kunne ikke sige, hvorvidt det var den ene af de benyttede sko forinden. Sigtede forklarede i øvrigt med hensyn til sin hverdag, at forholdet til D. havde givet ham nogle psykiske problemer, som sammenholdt med hans krævende arbejde virker meget trættende og opslidende. Konklusionen her er således, at kørslen indirekte erkendes men, at der påståes efterforbrug som beskrevet."

Klagerens advokat har i klageskrivelsen af 16/1 2001 til nævnet henvist til afhøringsrapportens indhold, og af skrivelsen fremgår bl.a.: "Det gøres fra klagers side gældende,

at denne bestrider at have kørt spirituskørsel.

at den ved blodprøveudtagelsen fundne promille i klagers blod hidrører fra spiritus indtaget efter kørslen,

at færdselsuheldet hverken er forårsaget forsætligt eller ved grov uagtsomhed fra klagers side, samt

at forsikringsselskabet herefter er pligtig at opfylde den indgåede forsikringsaftale, da betingelserne herfor foreligger."

I selskabets skrivelse af 6/2 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Kl. 15.00 blev vores kunde erklæret anholdt, og direkte adspurgt udtalte han, at han ikke havde drukket nogen

form for spiritus eller medikamenter på sin bopæl siden om aftenen. Kl 17.15 blev der udtaget en blodprøve, og her godt 3 timer efter uheldet viste prøven en mindstepromille på 1.52, og en middelpromille på 1.62. Ved den efterfølgende afhøring den 30. juni 2000, ændrede vores kunde forklaring. Han oplyste, at han ved 4-tiden om natten var kommet hjem i en taxa. Han kunne ikke huske, om han havde drukket i taxaen, men det havde været nødvendigt at benytte taxa. Han stod op kl. 13.30 hvor han tænkte på at køre hen til en bekendt. Han kunne dog ikke huske om han faktisk havde gjort det – men det måtte vel have været ham, da der ikke kunne være andre, der havde ført køretøjet. Han huskede, at han på et tidspunkt stod i sin hoveddør, hvor han forinden havde hørt et brag, ligesom 'det ringede for hans ører'. Han følte sig omtumlet, træt og uoplagt, hvorfor han tog en uåbnet flaske Cognac mærket Martell V S 40 %, hvoraf han drak et par slurke af flasken og derefter 1 eller flere glas i stuen, samt indtog en enkelt pille Alupam med lidt hvidvin til. Så gik han i seng og bemærkede intet før politiet stod der. Af afhøringsrapporten fremgår det til sidst : 'Konklusionen her er således, at kørslen indirekte erkendes, men at der påståes efterforbrug som beskrevet'. Politimesteren har den 11. september 2000 besluttet at opgive påtale mod S.S. for overtrædelse af færdselslovens § 53, med den begrundelse, at videre forfølgning ikke kan ventes at vores kunde findes skyldig til straf. Vi går ud fra, jf. Rpl. § 721, stk. 1, nr. 2, at påtaleopgivelsens begrundelse er, at bevisgrundlaget – i strafferetlig henseende – er utilstrækkeligt. Vi har med henvisning til forsikringsbetingelsernes stk. 6.5 jf. vedlagte, afvist at yde erstatning for køretøjet, idet forsikringen undtager skader ved groft uforsvarlig kørsel eller anden form for grov uagtsomhed herunder kørsel i spirituspåvirket tilstand, hvilke vilkår må fortolkes i overensstemmelse med FAL §§ 18 og 20. Uheldet skete ca. kl. 14.18 og kun ca. 20 minutter efter – omkring kl. 14.40, skaffede politiet sig adgang til vores kundes hus. Vi anser ikke kundens ændrede forklaring som sandsynlig i henseende til, at han i løbet af disse godt 20 minutter foruden at have klædt sig af og faldet i dyb søvn, også har nået at indtage en sådan mængde spiritus, at dette alene kunne medføre, at han godt 3 timer efter havde en middelpromille på 1.62. Forklaringen stemmer heller ikke overens med kundens egen forklaring til politiet på anholdelsestidspunktet, og med politiets observationer på kundens bopæl på uheldsdagen. At vores kunde har svært ved at huske hvad der er sket, og ændrer forklaring omkring spiritusindtagelse umiddelbart efter uheldet, ændrer ikke på vores afgørelse. Udfra beskrivelse af uheldssituationen, uheldsstedet, bilens tilstand da den blev forladt, vidners forklaring, kundens egen forklaring, tid-

sintervallet og promillens størrelse, finder vi det klarlagt, at vores kunde var fører af køretøjet på skadetidspunktet, og at uheldet skyldes, at han var stærkt påvirket af spiritus. Uden en domstols afgørelse ønsker vi ikke at betale nogen erstatning. I den forbindelse må middelværdien på 1.62 promille lægges til grund, da der er tale om en civil erstatningssag og med denne promille lagt til grund hos kunden, som fører i uheldsøjeblikket, har vi opfyldt vores bevisbyrde i henhold til FAL § 20. Vi henviser i øvrigt til Drachmann Bentzon (2. udgave fra 1952) side 127, incl. note 1, og til Ankenævnets praksis, jf. UfR 1993 B, 89 ff, samt AK 50.787 og 52.002. Der er endvidere i sagen tale om et klart tilfælde af grov uagtsomhed, hvilket begreb i forsikringsretlig forstand skal ses i relation til FAL § 18, stk.2. ... Kunden har udvist en adfærd, der har indebåret en indlysende fare for den faktisk indtrådte skade, og dette burde have stået ham klart; kunden er læge – hans tilstand var stresset, og han var kraftigt påvirket af spiritus."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "6.5 Forsikringen dækker ikke ... Skade forvoldt med forsæt, ved groft uforsvarlig kørsel eller anden form for grov uagtsomhed herunder kørsel i spirituspåvirket tilstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og har lagt til grund for sin afgørelse, at klageren var fører af sin bil på uheldstidspunktet. Efter størrelsen af den alkoholpromille, der blev målt efter uheldet, sammenholdt med det oplyste om omstændighederne i forbindelse med uheldet, finder nævnet ikke grund til at kritisere, at selskabet har afvist at yde klageren forsikringsdækning som sket.

Derfor

b e s t e m m e s :

———————————

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen